

Átmenet ideje

„Mert szoros kapu és keskeny út,
amely viszen az életre . . .”

(Máté 7, 14.)

*Hadj mindent magad mögött!
Ruháid hajtsd össze,
felejtsd a sűrű ártéri fűben!
Meztelenül, tárgyak nélkül
lépj a pengekeskeny gátra!*

*Nem házad áll előtted,
se sátrad,
sem kihült tűzhelyed,
a fák közt, a szűk nyíláson túl
szemedbe üres fény lebeg.*

*Nézd a letarolt földet!
Morzsold göröngyeit,
botorkálj át a meddő gödrökön!
Gazverte, régi ösvényeken
vonszoljad vérző lábaid!*

*Nem érsz túlpartra innen,
útvégen
lelsz beroskadt hidat,
forog, kiáltoz gazdátlanul
alvó lény szemhéjad alatt –*

Számunk szerzői

Antoon Vergote, a leuveni Katolikus Egyetem professzora

Balázs István, a Magyar Hírek főszerkesztő-helyettese

Bodnár György irodalomtörténész, az Irodalomtudományi Intézet ig. h.

R. A. Markus történelem professzor, Nottingham

Szebeni András fotóművész, a Nők Lapja főmunkatársa